

VERŐCEI HARANGSZÓ

**A VERŐCEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉS A
GÉZA FEJEDELEM REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA , ÓVODA ÉS BÖLCSŐDE LAPJA**

„Ti magatok is mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá”

1Péter 2,5

TARTALOM

Munkaállomás átadása	1
Neveld a gyermeket!	2-5
Köszöntések	5
Isten akarata	6
Igazgatói beszámoló	7
Nyílt nap a Tanodában	8-9
Karácsony után	10-11
Én veletek vagyok	12-13
Mihály napi emlékek	13
Galéria	14-15
Iskolai - óvodai programok	16
Gyülekezeti alkalmak	16
Támogatás	16

Jézus mondja: "Én élek, és ti is élni fogtok."

János 14,19

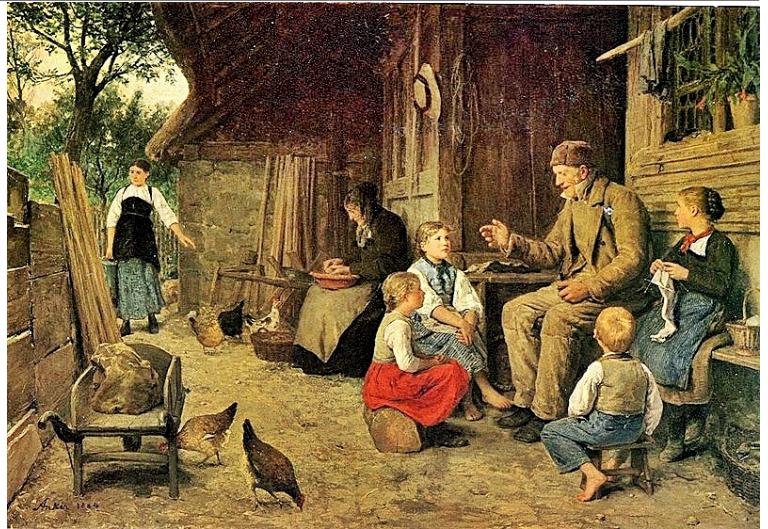

"Neveld a gyermeket a néki megfelelő módon!"

Dr. Márkus Mihály
Dunántúli Református Egyházkerület
nyugalmazott püspökének igehirdetése

Textus: Péld 22,6 - 1Péter 2,5

Elhangzott 2018. december 15-én, a verőcei református templomban megtartott hálaadó Istentiszteleten.

Istenünk, Édesatyánk! Minden teremtett nap, minden új nap hálaadásra készítet. És ez a mostani talán még egy kicsit jobban. Köszönjük jóságodat, hűségedet, gondviselő szeretetedet. Köszönjük, hogy együtt emlékezhetünk csoda dolgaidra. Kérünk, érintsd meg szívünket, tedd alkalmassá a szívünket igéd üzenetének befogadására, és tedd alkalmassá az igehirdetőt igéd üzenetének továbbmondására. Mennyei Édesatyánk! Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd, ó hallgasd meg imánkat! Amen.

Istennek az a szent igéje, amely szól hozzám, és amely hiszem, hogy rajtam keresztül hozzátok is szólni kíván, két Bibliai helyen található, először a Példabeszédek könyve 22. részének a 6. versében "Neveld a gyermeket a néki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól." A másik hely Péter apostol egyetemes első levele második részének az 5. verse: "Ti magatok is mint élő kövek épüljétek föl lelki házzá!"

A rendszerváltás utáni esztendőben egyszer csak hallom vissza atyámfiai felől, most már a reformátusok is állványimádók lettek. Nem tévedés, nem betűhiba, annyi építkezés indult, templomok megújulása, kívül-belül, új templomok építése, református lelkészlakások, gyülekezeti otthonok felújítása, újak építése, aztán átvett, visszakapott iskolák felújítása. Valóban, az állványzatok alig-alig tűntek el a református egyházak, a református egyházközösségek környékéről.

Az első Ige üzenete az Ószövetségben található. Az Istenes vénember, Károli Gáspár fordításának a szó, majdnem azt mondanám, hogy betű szerinti fordítása egy lehelettel kifejezőbb volt: "Neveld a gyermeket az ő útjának módja szerint, s mikor megvénül is, el nem távozik attól." Az újabb fordítást egy kicsit értelmezve, a mai szokottabb szóhasználatot mondtam: "Neveld a gyermeket a néki megfelelő módon, és mikor megöregszik is, nem tér el attól" De mindkét megfogalmazásban van valami közös, és nem beszélünk róla, mert most úgy előnteni látszanak mindent a személyiségi jogok, hogy igazából még föl sem mértük a hasznait. Hazai jelentkezése azért annyira nem érintett váratlanul. Bő két évtizeddel ezelőtt egy németországi konferencián a

nyitó áhítatot egy nálamnál már talán akkor is fiatalabb kolléga tartotta. Fölolvasta a Szentírásból Krisztus Urunk első megnyilvánulásának szavait: "Térjete meg, mert elközelített a Mennyeknek országa." Jó. Eddig értettem. Utána egy pillanatra megdermedtem. „Kedves testvéreim, ez az a bibliai hely, amelyről maholnap már soha többet nem beszélhetünk. Mert ez nem más, mint durva beleavatkozás a személyiségi jogokba.” Mondta. Egy kicsit rémülve néztem körül. Ez most..... lehet, hogy nem tudok jól németül, és nem érttem, hogy mit mondott az atyafi? Vagy nem jól érttem, vagy ..... te jó ég! Én most milyen konferenciára érkeztem? Aztán amikor már a konferencia átalakult, és hozzá lehetett szólni a két előadás után, senki sem az előadáshoz szólt hozzá, hanem a nyitó áhítathoz. És ott már éreztem, hogy tényleg nem tudok annyira németül, hogy mindent megérttem volna, de azokat a szidalmazásokat, ökölrázásokat, amit az ifjú prédikátor fejére olvastak, azt azért világosan lehetett érteni. Ezt azért mondtam el, most az elején mindjárt, hogy ne szemérmeskedjünk.

Minden nevelés, a leghatározottabb beleavatkozás a gyermek lelki életébe. És ha ezt mi feladjuk, akkor a Szentírás parancsát adtuk föl. **Neveld a gyermeket a néki megfelelő módon!** Talán ismerős az a majdnem, azt mondanám, hogy bornírt példa, amikor az 1800-as években kitalálták, hogy keressük meg az ősnylvet. Három egészen kicsiny gyermeket, akit szülei elhagytak, néma dajkákra bízta, akik még véletlenül sem tudtak megszólalni soha. Azt gondolták, hogy majd amilyen nyelven megszólalnak ezek a gyerekek, az az ősnylv. Az eredmény: a gyerekek nyolc éves korukig nem beszéltek, mert senki sem beszélt előttük, nem látták, hogy hogyan kell beszélni, nem hallották, hogy mire való a beszéd, eszükbe sem jutott beszédet utánozni. Ők a csendet utánozták. **Neveld a gyermeket a néki megfelelő módon!**

Mózes 5. könyve ad még egy nagyon praktikus tanácsot: „ezek az igék, amelyeket szoltam néked, legyenek a te szívedben, és beszélj ezekről gyermekeidnek, amikor otthon vagy, vagy úton

jársz, amikor lefekszel, és amikor felkelsz." Napnál világosabban megvan a gyermek tanításának családi lehetősége, megvan a módja a reggeli imádságnak és az esti könyörgésnek.

És innen kezdve nem kell befejezni ezt a gondolatot, mindenki fejezze be önmagában. Mérje fel, hogy hol tart!

Nézzé meg, hogy mennyire jutott! És csak másra ne gondoljanak mint a régi közmondásra: „Amit meg nem tanul Jancsi, nem tudja majd János.” Ha az a gyermek nem tanult meg otthon édesapjától, édesanyjától, nagyapjától,-nagyanyjától imádkozni...

Fiatal lelkészkoromban tanultam az idős kollégától, aki azt mondta, hogy tudod nagyon nehéz a konfirmációs felkészítés, mert én imákat meg tudok nekik tanítani, kikérdezem tőlük, de imádkozni nem tudom őket megtanítani.

És ismét megáll a gondolatsor, mindenki folytassa magában. A gyermekeim megtanultak-e imádkozni? És ezt vagy tőlem tanulták meg, az édesapjuktól, édesanyjuktól, nagyszüleiktől, vagy még nem tanulták meg. **Neveld a gyermeket az ő útjának módja szerint, szólj Istennek dolgairól!**

Bizony az idősebbek számára valóság volt egy ilyen korszak, a fiatalabbak számára már csak mosolyogni való emlék. Szakfelügyelő érkezik földrajz órára. A tanár bácsi kihívja a legjobb tanulókat, odaállítja a térkép elé:

"Na, kisfiam! Sorold fel nekem a magyar folyókat!" És a gyermek máris mondja: "A Rajna, a Volga." Kisfiam! Magyar folyókat kérdezek tőled! Gondolkozik. "A Don, a Szajna....." De édes kisfiam! Én magyar folyókat kérdezek tőled, olyan folyókat, ami itt folyik!" A gyerek már majdnem sírva fakad... de tanár bácsi, az apukám mindig azt mondja, hogy ami itt folyik, arról nem lehet beszélni. És úgy elhallgattunk, hogy az Isten dolgairól nem beszéltünk ott-hon. **Neveld a gyermeket a néki megfelelő módon!**

Bibliai történetekkel imádkozással, családi környezetben együtt könyörgéssel, aztán vasárnap Istentisztelettel, iskolával, hittanórával. **Neveld a néki megfelelő módon, neveld az ő útjának módja szerint!** És aztán most veszem föl a másik szálát, ami az állványimádásnak a folytatása.

Mindig, amikor befejeződik egy építkezés, legyen az templomrenoválás vagy új templom építése, gyülekezeti ház, vagy most egy új csodálatos nevelési intézet, mindig van bennünk egy olyan érzés, hogy hála Istennek.

Adjatok hálát az Istennek! Imádkozzatok Szentlelkének! Uram, köszönjük hogy megértük, hogy mindeddig megsegített minket az Isten.

Én most szeretnék nem a templomról szólni, nem is annyira a máról, hanem inkább a holnapról. Az épület, legyen az bármilyen egyházi épület, az a külső kerete az evangéliumnak.

Nem befejeződött valami – drága testvéreim –, hanem igazából most kezdődik. És nemcsak a gyerekeknek és munkatársaknak jelent ez feladatot. **Mint élő kövek épüljetei föl lelki házzá!**

Azt, hogy "mint élő sziklák épüljetei lelki házzá", sem Károli, sem az új fordítás nem vállalta. Erre egy kísérleti Bibliafordításban

botlottam bele, és nagyon megtetszett ez a kép, mert a magyar szóhasználat rendjében a kövek egy kicsit halottak. A sziklák élnek. Szenvednek, porladnak, a sziklák beszélni tudnak.

Legalább is a versirodalomban. A sziklák kemények, de ha összeállnak templomfallá, várfallá, akkor dönthetetlen lesz, bevetethetetlen lesz.

A döntéssel kapcsolatban mindig eszembe jut egy régen tanult szójáték - drága testvéreim ez az iskoláskortól a nyugdíjas korig érvényes - aki egyszer döntött, az dönthetetlen lesz. És aki nem döntött, azt ledönti az élet. **Ti magatok mint élő kövek épüljetei hát lelki házzá!** Azzal, hogy a vallásosság visszaszorult a templom falai közé, és már nem járta át a külvilágot, visszaszorult a családi otthonok falai közé, és nem lépett ki még a szomszédba sem. Olyan tökéletesen elszigetelődöttünk egymástól, amelyet a keresztyénség története eddig nem pipált. A magyar reformátusság története erről évszázadok óta nem tudott. Most tanulja. Bár sose tanulta volna meg. Bár felejtene el a mai nappal. Mire gondolkod? Amit egy közösség akkor elhatározott, az az állami törvénytől, a zsandárhatalomnál is szigorúbb rend volt arra a falura. Meghatóan szép könyvek szólnak a rendtartó faluról, ahol mindenkinek megvolt a feladata, a megélhetése, az élettéré.

A falu ott kezdte megölni magát, valamikor az 1800-as évek végén, az 1900-as évek elején, amikor eldöntötte, hogy náluk csak egy gyermek születik. És hogyan pusztították el a többi...? Egészen fiatal voltam, legalább is püspöknek, amikor egy derék, nagyon buzgó, azóta is tevékeny fiatal lelkész kolléga telefonon felhívott, hogy mikor és hol lehetne találkozunk. Azon tűnődtem magamban, hogy mi történhetett.

Hamar kiderült, de abból egyikünknek sem volt öröme, és az ittlévőknek sem lesz öröme. A faluban számon szokták tartani, ki az a fiatal pár, akit a tiszteletes úr, amikor idekerült, először esketett meg. Elmesélte, hogy ez a fiatal házaspár kereste meg őt, a fiatalasszony könnyes szemekkel, a férjeura is megrendülten...- Mi baj van, gyerekek - kérdezte.

Tiszteletes úr! Az édesapám azt mondta, hogy ha ezt a gyalázatot megteesszük, akkor eltakarodhattok a házamból.

Mi volt az a gyalázat? Az, hogy a fiatalasszony a saját hitese urától harmadszor is terhes maradt...Szomorú, ha egy édesapa így beszél a lányával, de az édesapa annak az egyházközösségnek a köztiszteletben álló gondnoka is volt.

És a tiszteletes úrnak az volt a kérdése, hogy merjen-e szembe fordulni a gondnokával. Egy darabig csendben maradtunk, utána imádkoztunk. Aztán csak előjött bennem a régi, dacos tiszteletes úr.

Mondja meg nekik, hogy én üzenem, ezt a gyalázatot vállalják el! És ha el kell takarodniuk az apjuk házából, addig megyek, amíg találok, a Dunántúlon egy egyházi épületet, ahol majd befogadják őket. A történetnek nagyon szép vége lett, mert a két kislány után harmadszorra egy kisfiú született. A nagyapa

szeme fénye. Öreg napjainak bearanyozója, nevének továbbhordozója. De ami elhangzott, az elhangzott! Valahol ott kezdtek szétesni a gyülekezeteink, vagy talán már korábban is.

Nemrégiben hallottam egy előadásban és beleszorult a szívem. Régi példákat is említhetnék, mondta az előadó, de az 1848-49-es szabadságharc leverését követően nem kellett nyomozni. A falubeliek, szomszédok, barátok, ismerősök sorra jelentették fel egymást. Csak ott Tatán és környékén kapásból találtam 10-15 esetet, ahol a lelkészt azért jelentették fel, mert a szószékről fölolvasta a függetlenségi nyilatkozatot. Ezért halál járt! Durvább esetben kötél, enyhébb esetben „kegyelemből” golyóáltali kivégzés. Honnan tudta volna a bevonuló bécsi hadsereg, honnan tudták volna Haynau és pribékjei?

Aztán az I. Világháború után a Tanácsköztársaság idején szintén nem kellett nyomozni, és amikor a Tanácsköztársaság megbukott, a másik oldalról indult meg a beárulás. 1945-46 után, sorra mentek a följelentések, de 56-után sem kellett nyomozni. Azt tetszenek gondolni, hogy ezzel vége volt? Valamikor a 90-es évek táján kitalálták az adórendőrséget, ami egy pár évig működött aztán megszűnt. Még nem alakult ki, nem volt meg a szervezete, székhelye, nem volt címe sem, de már több ezer feljelentés érkezett.

"Mint élő kövek, épüljetek föl lelki házzá! Egymást segítő, összetartó, egymás javáért küzdő emberekké. "Senki ne nézze a maga hasznát, hanem a másikat!" - köti a lelkünkre Pál apostol.

Talán ismerős az a két kép, ami a prédikátorok kedvenc hasonlata. Az egyik, egy pokolbeli pillanatkép, ahol ott állnak az emberek béna karokkal, majd megöriülnek, előttük a jobbnál jobb ennivaló, de nem tudják mozdítani a karjukat, nem hajlik be a könyökük, és nem tudnak enni. Fordul a kamera, egy Mennybéli képet mutat, ugyanúgy béna karú emberekkel, akik boldogak és örvendeznek, jóízűen falatoznak, mert kinyújtott karjukkal mindenki tudja etetni a mellette lévőket. Igen.

Élő kövek! Épüljetek föl lelki házzá! Hogy egy egészen friss példát mondjak, meghatottan olvastam: több száz fiatal azért ment el az uszodába, hogy a belépődíjból azokat a családokat támogassák, ahol fogyatékos gyerekekkel élnek együtt. Ahol a szülők soha nem tudnak elmenni egy moziba, színházba, kirándulásra vagy egy emlékvacsorára, sehova.

Örömmel olvastam a híradást, hogy az akció végén több millió forint gyűlt össze. Egy valami miatt mégis szomorú voltam. Ebben az országban több mint 1200 református anyaegyházközség van, és senkinek sem jut eszébe, hogy a messze szakadt gyerekek helyett azt a falubéli fiatal családot megpatronálja? De Lacikám, Marikám, hát

Fotó: Dunakanyar, szikla a Prédikálószéken

menjete el néha kirándulni, én szívesen eljövök hozzátok, itt lesznek a gyerekekkel, vigyázok rá. Tudom, hogy van ilyen. De nem vagyok benne biztos, hogy az 1200 gyülekezetnél mindenütt van egy ilyen eset. **Épüljetek föl lelki házzá!** Vegyétek észre, hogy kinek van valamire szüksége, és mi az, amit én meg tudok tenni. Nem tudjuk megoldani a világ és a velünk szembe kerülő emberek összes nyomorúságát. De azt az egyet, aki a szomszédunkban van, vagy egy másik utcában...? Ja, ott rögtön kész vagyunk a véleménnyel: ez nem érdemli meg, még a végén rám fogja, hogy elloptam valamit... Inkább nem. **Épüljetek föl lelki házzá!** Olyan közösségé, amely kéz a kézben, vagy a vállakat egymásnak feszítve együtt küzd, és el tudjuk fogadni azt is, hogy kaptunk valamit, azt is, hogy adtunk valamit. Ez lesz az új épületnek a csodálatos tartalma. **Épüljetek élő közösségé!** Erre szolgál minden templom, a verőcei is. Erről szólnak a gyülekezeti helyiségek, erről szól az anyaszentegyház élete. Isten szeretete megmutatkozik abban, hogy amikor még Isten ellenségei voltunk, elküldte egyszülött Fiát. Egy jó ügyért talán még meghalna valaki, folytatja az apostol, de Isten értünk bűnösökért küldte egyszülött fiát. Erre most mit válaszolunk? Ismerjük azt a gúnyos kiszólást, ha az én tehenem elpusztult, pusztuljon el a szomszédé is. Ezt felejtjük el!

Van viszont egy gyönyörű vers, több egyházi kiadványban is megjelent, egy finn gazdáról szól. A gazda éveken át küzd az időjárással, vetése állandóan elfagy, a jég elveri, és minden baja van. Végre egyszer csodálatos termés ígérkezik, és a gazda elmondja, hogy többet nem kever fűrészport a kenyérbe. És a vers utolsó két sorában azt mondja: "Asszony, fél rész fűrészport süssél a kenyérbe, mert elfogyott a szomszédom termése!"

Valahol ezen az úton kell elindulni, hogy lelki házzá épüljünk, hogy segítsünk annak a másíknak, és azon legyünk, hogy minden jól sikerüljön! **Neveld a gyermeket a néki megfelelő módon!** Mert pontosan akkor teszel a legtöbbet személyisége érdekében. **Ti magatok épüljetek lelki házzá!** Közösségben, gyülekezetben, a településen. Egymást segítő, egymást támogató emberekké. Valóra válnak karácsony reményei. Újra születik, feltámad bennünk, és Istenhívóvé válik, akit eddig megtartott az Isten. És azért és addig fogja megtartani, amíg ennek a küldetésének eleget tesz. Istenünk, Édesatyánk! Köszönjük néked, igédnek szavát, amely tanít, emlékeztet, megítél, biztat és bátorít. Köszönjük, hogy még nem terhelte a lelkünkre azt a rettenetes jeremiási gondolatot, ami így szól: „És te már ne is imádkozz ezért a népért, mert én nem könyörülök rajtad.” Még imádkozhatunk ezért a népért, ezért a gyülekezetért, ennek előljáróiért, lelkipásztoráért, mert tudjuk, hogy Te könyörülsz rajtunk, mellettünk vagy, oltalmazol, segítesz és támogatsz bennünket. Visszafogadsz hajlékodba, és amit elmulasztottunk, és aminek talán a lehetőségét sem látjuk, hogy hogyan lehetne pótolni vagy visszahozni, Te azt is ismered, és nem rovod fel bűneinket,

hanem újabb és újabb lehetőségekkel ajándékozol meg bennünket. Köszönjük, Istenünk. Köszönjük végtelen kegyelmedet, amely megmutatkozik ennek a gyülekezetnek az életében, a bölcsődétől az iskoláig, a módszertani intézeten keresztül, és mindazokon a lehetőségeken át, amelyeket a Te anyaszentegyházad és a Te gyülekezeteid felelősen gyakorolhatnak. Kérünk, segíts abban, hogy mi, a

Te engedelmes és hűséges tanítványaid lehessünk! Valóban Téged kövessünk, és a Te példátat vegyük át, a Tőled kapott lehetőségeket a Te dicsőségedre forgassuk. És köszönjük, Istenünk, hogy a mi imánkat a meghallgatás jegyében mondhattuk el. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, ó hallgasd, hallgasd meg imánkat! Megköszönjük Néked, Mennyei Atyánk, hogy Te meghallgatod a szívből hozzád szálló fohászt. Ámen. **Dr. Márkus Mihály nyugalmazott református püspök**

Köszöntők és szolgálatok a Református Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény verőcei munkálmásának átadása alkalmából 2018. december 15-én megtartott hálaadó Istentiszteleten

Szanyó István, az iskola igazgatója köszönt jében megemlítette, hogy amikor Bori Judittal elkezdték erről a fejlesztésről gondolkodni, két munkatárssal indultak, és ma már nyolcan dolgoznak azon, hogy a református oktatási intézménybe járó gyerekek a lehető legtöbb fejlesztést kaphassák.

A munkálmás egyik foglalkoztatója

Márkus Gábor, a református gyülekezet lelkipásztora az építkezés folyamatáról is beszélt, amit a parókia hátsó részének átalakításával és kibővítésével valósítottak meg mintegy 95 millió forintból. A korszerű, 197 m² területű létesítményben 5-féle foglalkoztatási részleg, tornaterem, hálóközpont, stb. található.

Az iskolai énekkar szolgálata, lent: az új épület

Bori Judit, a Református EGYMI megbízott főigazgatója elismerően szólt a Szanyó István igazgatóval 2014-től létrejött több évig tartó szakmai felkészítésmunkáról, melyre ez az átadóünnepség tette fel a koronát. Köszönetet mondott a református gyülekezet presbitériumának és lelkipásztorának azért, hogy megvalósulhatott a verőcei munkálmás.

Nyilas Zoltán András, északpesti református esperes, aki az új épületet felszentelte, áhítatában azt kívánta, hogy akik majd ezen a munkálmáson Jézus nevére tesznek biznyságot, ahogyan nyesegetik, tanítgatják, igazgatják gyermekeinket, tegyenek az őket elhívó Isten erejéről is biznyságot!

Grauszmann Gréta versszolgálata, és az új épület felszentelése

Grauszmann György, Verőce község polgármestere az önkormányzat és a képviselőtestület nevében gratulált az állomáshoz, és kiemelte, hogy a Verőcei Református Egyházközség jóvoltából olyan hasznos épülettel gyarapodott a község, ahol a verőcei gyermekek képességeit fogják fejleszteni.

"Aki Isten akaratát cselekszi megmarad örökké"

„Kedves Testvéreim! Induljunk el hittel az esztendő elején, és reménykedjünk, hogy Isten ezt az évet is megáldja. A hívő embernek mindig szüksége van erre a reménységre, hogy aztán év végén hálát tudjon adni. Azt hiszem, hogy a mai igének az a rövid gondolata, hogy a világ elmúlik, az most nagyon aktuális, hiszen tegnap még 2018 volt, ma már 2019 van.

A dátum változása is szigorúan jelzi az idő múlását. Mert a világ, amiben élünk, számunkra az elmúló világot jelenti..... Ugyanakkor, ha az Isten szavára figyelünk, hogy ma mit üzen nekünk, akkor meg fogjuk érteni, hogy azzal akar minket szembesíteni, hogy Ő viszont az el nem múló világ része... Új év kezdődött tele reménységgel, hittel. A mi gyülekezeti közösségünkben is sok új értéket hozhat ez az esztendő, de hinni, nekünk kell.

Tudunk, hogy minden, ami Istentől jön, a javunkra válik. Isten akaratát meg kell tanulnunk, és el kell tudnunk fogadni. Van feladatunk ebben az esztendőben is. Elkérni az erőt, hogy erősek maradjunk. Megismerni minél jobban az Istent, hogy át tudjuk élni bűneink bocsánatát, tudjunk mindig hinni, és hit által bizonyosságot tenni arról, hogy mi abban a Valakiben hiszünk, aki kezdettől fogva van.... „**Aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.**” Ez az újév üzenete és tanítása. Ha előre akarunk tekinteni,

Újév első napján 2019 január 1-én megtartott Istentiszteleten Márkus Gábor, gyülekezetünk lelkipásztora az 1János 2, 12-17 alapján hirdette az igét.

„Írtam nektek gyermekek, mert megismertétek az Atyát. Írtam nektek apák, mert megismertétek azt, aki kezdettől fogva van....” Az ünnepi Istentiszteleten az Úrvacsora sakramentuma is kiszolgáltatóra került.

Lelkészünk az igehirdetés végén beszámolt az elmúlt esztendő gyülekezeti eseményeiről és számairól.

Részletek az igehirdetésből:

akkor igyekezzünk megadni, megtapasztalni, elnyerni és elkérni az Istentől azt a lelket, hitet, hogy ne a múlt világ szeretete uralkodjon a szívünkben, hanem az Isten örökké való világának a szeretete.

Mi az Isten akarat? A parancsolatok summázata:

"Szeresd az Urat a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből!" A másik:

"Szeresd felebarátodat, mint magadat!....." Jézus

Krisztus az Isten üzenetét, szeretetét hozta ebbe a világba. A földi eledelért való fáradozás egyszer elvész, a Mennyei eledelért való fáradozás viszont nem

vész el. Tudunk-e olyan lelki leltárt készíteni a szívünkről, lelkünkről, hogy vajon a mai napon mennyi

küzdelem volt bennünk, amikor a Mennyei eledelért fáradoztunk? Mikor segitettem a gyülekezetet, szolgáltam a családomnak, szolgáltam a munkahelyemen, az Úr Jézus Krisztusról tettem-e bizonyosságot

olyan helyen, ahol adott esetben nem is figyelnek rá? Lehetne sorolni..... Isten a mai napon arra akar bennünket tanítani, hogy döntsünk jól, döntsünk helyesen.

A Mennyei eledelért való küzdelem és az Isten akaratának a cselekvése mindig legyen meg bennünk!

Ezt kínálja nekünk az Úr újév elején, és ez legyen számunkra a legfontosabb ebben az esztendőben is!"

Amen. **Márkus Gábor református lelkipásztor**

A 2018-as esztendő eseményei és számai:

- Megkereszteltünk 6 leány-, és 2 fiúgyermeket - Konfirmált 6 fiatal, köztük 3 fiú és három leány
- Templomunkban 4 párnak volt házasságkötése (egy tisztán református házasságkötés volt)
- Eltemettünk 2 férfi-, és 2 asszonytestvérünket
- 2018. decemberben befejeztük az EGYMI munkaállomásának építését, amit hálaadó Istentiszteleten köszöntünk meg.
- 2018. július hónapban szép létszámmal megtartottuk az "Erős vár a mi Istenünk" református hittantábort
- A parókia felújítására 2018 december 31-ig 14 millió forint gyűlt össze
- Az iskolai bankszámlán - kötelezettségeinknek is eleget téve - 2018. december 31-én 122 millió forintot meghaladó összegünk van, amiből az iskolát látjuk el.

ISTENNEK HÁLÁT ADVA MONDHATJUK EL

Igazgatói beszámoló a verőcei Géza Fejedelem Református Általános Iskola, Óvoda és Bölcsőde 2018/2019 tanév első feléről

Első szavam a köszönet és a hála szava. Köszönöm a Presbitérium, valamint az Igazgatótanács munkáját. Köszönöm azt a sok féltő odafigyelést, a sok imát, mellyel hordoznak bennünket. Külön köszönöm Márkus Gábor Nagytiszteletű Úr és Ladányi Károly Iskolaügyi Gondnok támogatását, mellyel segítik az intézmény mindennapjait. Kérem a továbbiakban is támogató segítségüket, imáikat! Istennek hálát adva mondhatjuk el, hogy lassan túl vagyunk az idei tanév első félévén.

Pontos eredményekről még nem tudok írásban beszámolni, mert az osztályzatok lezárása január 25-én történik. Intézményünk szakos ellátottsága jó. Sikert minden státuszt megfelelő végzettségű pedagógussal betöltenünk. Ami folyamatos gondot jelent, az a délutános takarítói státusz betöltése. Sajnos erre az álláshelyre nemigen találunk jelentkezőt. Az alsó tagozaton történt személyi változások nagyon jól tettek a tantestületnek. Lelkes, kreatív, innovatív kollégák kerültek a távozók helyére. Már az elmúlt évben is és idén is el tudom mondani, hogy az iskolai nevelőtestület összetétele nagyon jól alakult. Jó hangulat, összefogás jellemzi a mindennapokat.

A felső tagozat évek óta stabil és eredményes. Az óvoda életét, mindennapjait érintő jelentős változás volt, hogy augusztus végén elköszönt tőlünk Ritzl Erika óvodavezető, és vele együtt még két óvónéni. Kicsit izgalmasra sikeredett az évekzárás, hiszen folyamatos óvónőhiány jellemző a környéken. Ám egy-két hónapon belül sikerült olyan új kollégákat találnunk, akikkel nagyon jó együtt dolgozni, akik szívvel-lélekkel teszik a dolgukat. Az óvoda vezetésével Györffy Dóra Daragó Évát bíztuk meg. Sikert hamar megtalálnia a közös hangot, és vezetőként is elfogadtatnia magát kollégáival. Személyiségéből adódóan másképpen, együttműködőbben és másféle problémakezeléssel irányítja az óvoda működését. A változások mind az Óvoda-Bölcsőde, mind az Óvoda-Iskola, mind pedig az Óvoda-Fenntartó viszonylatban pozitívak, előremutatóak.

Fontos mérföldkő az intézmény életében a Rákóczi úti telephelyen kialakított EGYMI központ megépülése, átadása és működésbe lépése. Az évek óta tartó közös munkálkodás az intézmény és az EGYMI között újabb szintre lépett. Az eddigi támogató munkának is nagyon örültünk. Érezhető segítséget jelentett ez mind az óvoda, mind az iskola életében. Ettől a tanévtől még komolyabb létszámmal, és a munka komolyságához méltó környezettel, helyiségekkel

sikerült előbbre lépünk. Bízunk abban, hogy az idei tanévben átadott regionális fejlesztő központ áldásos munkájának eredményeit továbbra is érezni fogjuk, sőt újabb lehetőségekkel sikerül segíteni a mindennapok pedagógiai munkáját.

Iskolásaink a mindennapi tanulás mellett számos sport - és tanulmányi versenyen vesznek részt. Az elért eredmények között számos dobogós helyezést találunk. Nemcsak regionális tanulmányi és sportversenyen sikerül jó helyezéseket elérnünk, hanem országos versenyeken is öregbítik diákjaink iskolánk hírnevét. Az iskola honlapján (veroceiskola.hu) minden elért eredményt közzéteszünk. Köszönet a felkészítő pedagógusoknak és a versenyző diákoknak is! Az óvodában, bölcsődében is komoly szakmai munka folyik.

Túl vagyunk a beiratkozók zömének beszoktatásán, bár a kicsik felvétele a nevelési év során folyamatosan történik. A nevelési év első negyedében megtörtént a nagycsoportosok előzetes felmérése, melynek célja, hogy az óvónők a lehető legszakszerűbb, leginkább fejlesztésre szoruló területekre koncentrálnak szakmai munkát folytathassanak az elérhető legjobb iskolai előkészítés érdekében. Ebben a fejlesztő munkában igyekszünk a szülőket is bevonni. Ennek érdekében tájékoztató, ismeretterjesztő szülői értekezletet szerveztünk, ahol a fentebb is említett segítő szakembereink tájékoztatták a szülőket a vizsgálatok tematikájáról, a kapott eredmények értelmezéséről és a gyermekek további fejlesztésének lehetőségeiről. 2019 nyarának fontos feladata az iskolai, óvodai udvar fejlesztése, füvesítése, játékeszközök vásárlása, valamint az informatikai eszközpark fejlesztése az iskolában is és az óvodában is.

A bölcsődében is zajlik a munka. Továbbra is jelentős igény mutatkozik a bölcsődei ellátásra. Amennyiben arra lehetőség kínálkozik, érdemes elgondolkodni egy második bölcsődei csoport indításán. Továbbra is nagyon nagy szüksége lenne az intézménynek egy nagyméretű raktárhelyiségre. Ez a probléma mielőbbi megoldást sürget. Egy ekkora intézmény nem tud létezni raktárhelyiség/helyiségek nélkül. Nagyon szép és tartalmas adventi - karácsonyi időszakunk volt. A következő napokban pedig már a farsangra készülünk. Istenbe vetett hittel kívánok mindnyájunknak békés, nyugodt második félévet!

Szanyó István
igazgató

Verőce, 2018. január 18.

Nyílt nap a Tanodában

A felzárkóztatás, készségfejlesztés és a közösségépítés programja csak a gyerekekkel, szülőkkel és a közösségekkel együttműködve, velük összefogva lehet sikeres. Ezért tartunk időnként tanodai nyílt napokat,

hogy a szülők, nagyszülők és rokonok megismerjék az itt folyó munkát, személyes élményt, benyomást kapjanak a tanoda működéséről, a gyerekek tudásáról és fejlődéséről. A családi légkör kialakítása közös

érdekünk, hiszen a kitűzött céljainkat csak a szülőkkel, hozzátartozókkal együttgondolkodva, észrevételeiket, javaslataikat hasznosítva tudjuk megvalósítani.

Ennek jegyében rendeztük meg ismét a Tanodai Nyílt Napot 2018. november 6-án. Az áhítatot gyülekeztünk lelkipásztora, Márkus Gábor nagytiszteletű úr tartotta, a Bibliából ezúttal Szeehofner Jázmin olvasott fel.

A rendezvényen mozgás és készségfejlesztő játékok bemutatására is sor került, melynek során a 2018. november 9-én tervezett zebegényi kirándulásra - a gyermekek nagy örömeire - sárkányokat készítettünk.

Ez a feladat mindenki kezügyességét próbára tette. A közös uzsonna ezúttal sem maradhatott el. A nyílt nap kérdésekkel és beszélgetéssel fejeződött be.

Ezúton is megköszönöm a nyílt napot meglátogató

szülők, nagyszülők részvételét, azt, hogy jelenlétükkel munkánkat segítették, és hozzájárultak a jó hangulathoz, a családi légkör megteremtéséhez.

Ladányi Károly
presbiter
tanodavezető

KARÁCSONY UTÁN

Elmúltak az ünnepek, vízkereszt után a karácsonyfa díszei is dobozba kerültek, és a húsvétot megelőző böjtfő vasárnapig már a farsangé a főszerep. Életünk során ezek az ünnepek folyamatosan váltják egymást, az egyik jön a másik után, a hozzájuk kapcsolódó helyi szokásokkal és hagyományokkal együtt.

A karácsonynak azonban van egy különleges üzenete, ami a betlehemi születés óta átível minden ünnepen, hónapon és éveken. Mert karácsonykor nem csak a 2000 évvel ezelőtti eseményre emlékezünk. A Zsidókhoz írt levél 13.8. versében olvashatjuk, hogy „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” Karácsonykor a Megváltónk, Jézus Krisztus megszületését, a testté lett Igét ünnepeljük. Isten egyszülött Fiát, aki értünk, a mi üdvösségünkért lett emberré, szenvedett kereszthalált, támadt fel a halálból, és megmutatta nekünk, tékozló gyermekeknek az Atyához visszavezető utat. Bod Péter tudós református lelkipásztor, aki az 1700-as években az erdélyi Magyarigényben élt és szolgált, az adventtel kapcsolatos legfontosabb bibliai tanításokat így foglalta össze: „A mi Urunk Jézus Krisztusnak négy adventusa vagy. Először midőn testben megjelent. Másodszor midőn a szívbe bészáll, és az embert megtéríti.

Harmadszor, midőn halála óráján elmegy az emberhez, és negyedszer, midőn eljön ítéletre” Karácsonynak ez a különleges üzenete, ami egész életünket meghatározhatja.

Amikor Jézus Krisztus a szívünkben is megszületik.

És amikor már megszületett, és az életünket átadtuk az Úrnak, az isteni szeretet jelenlétében élhetünk. Adventi és karácsonyi programjainkat ez a kegyelemteljes szeretet járta át. Ahogy gyülekezetünk lelkipásztora Márkus Gábor nagytisztelű úr az új létesítményeink átadásakor, vagy egy-egy kiemelt rendezvényünk után annak megvalósulására utalva, a hálaadás alkalmain mindig elmondja, hogy „csak úgy magától” És ez a "csak úgy magától,

az az Isten kegyelme." Újságunk időszakos kiadvány, ezért az eseményekkel nem mindig tudunk lépést tartani. Hiszem, hogy az idő múlása miatt meghaladott programjaink bemutatását a Szentlélek jelenlétében megélt közös öröm és lelki élmény teszi mindenkor érvényessé.

Istennek hála a lapunkat máris kinőttük. Arról a rengeteg programról, ami a református oktatási intézményünkben, gyülekezetünkben, és misszióinkban történik, helyszűke miatt sokszor csak képekben, vagy még képi formában sem tudunk beszámolni.

Ezek az események, mint az összes többi, majd a szívek albumában lesznek fellelhetők. Amikor a gyerekek tanáraik és szülei örömeire adventi koszorúkat készítettek, gyertyákat díszítettek advent első vasárnapján a templomban, majd a falu főterén az óvodások gyűrűjében, később az iskolában lobbant fel az első adventi gyertya lángja, ott mindenhol az örömhírből fakadó szeretet fénye áradt.

Ahogy az iskolai karácsonykor a Charles Dickens Karácsonyi ének c. klasszikus kisregényéből írt „Isten pénze” elnevezésű musical rövidített adaptációját diákjaink - színitanodai képességeiket megcsillantva - adták elő nagy sikerrel, vagy amikor a tanárokkal kibővült iskolai énekkar előadásában felcsendült az ének, a "Betlehemi csillag csoda fényt ád," az is mind Isten szeretetéről szólt. Reménységünk, hogy a bölcsődei, óvodai, gyülekezeti gyermekkarácsony, falukarácsony emlékét, az idősök köszöntésének, az ünnepi Istentiszteleteken elhangzott Igéknek és Úrvacsoráknak hitünket erősítő lelki élményeit Jézus Krisztussal a szívünkben vihetjük magunkkal.

Szabó Károly
presbiter

„Én veletek vagyok, minden nap, a világ végezetéig” (Mt 28,20)

Az újesztendő kezdetén jó újra belegondolni Jézusnak ebbe az ígérésébe. Ő valóban ott van velünk minden nap. Ha visszatekintünk, akkor is láthatjuk, hogy Ő ott volt velünk minden örömben és minden nehézségben is, és előre tekintve is teljes bizalommal számíthatunk Őrá. És Ő itt van most is, a mai napon is velünk.

A liturgia szerinti újév, az egyházi év az Adventtel kezdődik. A verőcei katolikus közösségben az idei advent közösségi házunk elkészültének ajándékával indult. Új otthona lett közösségeinknek: a kisbabás anyukáknak, a bibliakörnek, az ifjúsági hittanosoknak és a különböző gyerekcsoportoknak is. Már itt köthettük az adventi koszorúkat, a kisebbekkel és a nagyobbakkal pedig itt készülhettünk örömmel a pásztorjátékra, karácsonyi jelentere.

A közösségi együttlétek nem csak azért fontosak, mert jó másokkal találkozni, és még nem is csupán a másoknak nyújtott szolgálat miatt, hanem leginkább azért, mert ott különösképpen is találkozhatunk Jézussal, aki minden nap velünk van. Ő ígérte meg, hogy ahol ketten vagy hárman az Ő nevében együtt vannak, Ő ott van közöttük (Mt 18,20). A közösségben, ha Jézus nevében, alapvetően Jézus miatt vagyunk együtt, fölerősödik az Ő jelenléte. Elkezd munkálkodni bennünk és közöttünk, és csodákat tesz, megváltoztatja a szívünket. Ezért is folytatjuk kéthetente péntek délutánonként

az elsőáldozásra készülő gyerekek közösségének tevékenységét, és ezért szeretnénk kéthetente szombat délután együtt lenni a nagyobb gyerekekkel. Az újév az új kezdések ideje is. Márpedig egyedül, a saját erőnkől nem

tudunk igazán újra kezdeni, változtatni. Ahogy Dietrich Bonhoeffer vértanú evangélikus lelkész megállapítja: „Ott, ahol az ember csak önmagában zárva él, csak önmagából kiindulva cselekszik, az mindig a Régi, az Elmúlt marad. Egyedül, ahol Isten van, ott van az

Új, a Kezdet." Kívánom, hogy mindnyájan fedezzük föl a családjunkban, iskolánkban, osztályunkban, egyházközségeinkben és hittan csoportjainkban, hogy Jézus ott van velünk minden nap a világ végéig! Találjunk társakat, barátokat, akikkel tudunk úgy együtt lenni az Ő nevében – minden hétköznapi feladatban is –, hogy Ő ott lehessen közöttünk!

Ha már ketten vagy hárman vagyunk, segíthetünk Jézusnak, hogy jobban jelen legyen az osztályunkban, közösségünkben és egyre inkább átformáljon mindent az Ő országa szerint. Engedjük, hogy Jézus vezessen minket, és megújítsa az életünket a szeretetben!

Fejérdy Áron
atya

Képek: Ízelítő az új közösségi ház programjaiból és a ház megáldásának ünnepségéről

A verőcei „Mihály nap”, avagy emlékek és hangulatok felidézése

Miért is választottam ezt a címet?

Mert az elmúlt évtizedek (évszázadok) hagyományai és a mai élet valósága sikeresen ötvöződött ezen a szeptember végi napon.

A népszokások külsőségeiben és tartalmában is kézzelfoghatóan, intenzíven jelen voltak a programokban. A gyönyörű népviseletek, a feldíszített kézműves sátrak és a vásári kikiáltó vidám, hívogató szavai jelezték, hogy

ma különleges napunk lesz. A hagyományos és mai ételek kóstolása, a válogatottan finom sütemények választéka kulináris élvezetet adtak a vásári látogatóknak. **De ez még nem minden:**

mindenkit sikerült élménydús programokkal szórakoztatni, vidámságra, jókedvre hangolni. A gyerekek csodálatos meséket, előadókat láthattak, hallhattak, a Mistrál együttes kicsiket, és nagyokat egyaránt elvarázsolt zenéjével. A népi muzsika ritmusai tánca hívtak mindnyájunkat. A gyerekek megismerhették a saját készítésű népi játékok, eszközök funkcióját, örömeit. A változatos, hagyományos mozgásos játékok felnőtteket, gyerekeket egyaránt ügyességre, vidámságra ösztönöztek, s a szívet melengető citeramuzsikát estig is elhallgattuk volna.

Szabó Lászlóné
óvónő

Fotók: Vásári koncert és interjú - seprűkészítés kicsiknek

GALÉRIA

Reformáció napja

Géza - nap

Református Egységes Gyógypedagógiai
Módszertani Intézmény Munkaállomásának átadása

Presbiteri továbbképzés
Fóton és Vácon

Kihelyezett presbiteri Kosdon

Presbiteri kosdi vendégekkel

Gyülekezeti
agapé

Tisztelt Verőcei Polgárok!

Kérjük, ha módjukban áll adójuk 1-1% - áról rendelkezni, támogassák az alábbiakban felsorolt egyházakat és civil szervezeteket, melyek eddig is hatékonyan segítették oktatási intézményünket.

MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ

Technikai szám: 0066

TISZTA FORRÁS ALAPÍTVÁNY

Adószám: 19701761-1-43

A VERŐCEI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY

Adószám: 18712830-1-13

A VERŐCEI ÓVODÁÉRT ALAPÍTVÁNY

Adószám: 18685839-1-13

VERŐCEI IFJÚSÁGI DIÁK SPORTEGYESÜLET

Adószám: 18619438-1-13

Támogatásuk fontos, hiszen a fenti szervezetek annál többet tudnak segíteni a község lakóinak a közös célok elérésében, minél több anyagi forrás áll rendelkezésükre.

Segítségüket előre is köszönjük.

Szanyó István
igazgató

Bükki Ilona
gazdasági vezető

Állandó Gyülekezeti Alkalmaink:

Vasárnap de. 10.00 Istentisztelet

Vasárnap de. 10.00 Gyermekek Istentisztelet

Kedd du. 14.30 Tanoda

Csütörtök 16.15 Konfirmáció előkészítő

Január 21-22-én ökumenikus imahét, január 25-én záróalkalom és szeretetvendégség a református templomban

Március 10. böjt első vasárnapja, Úrvacsorás Istentisztelet

Április 19-én 16.00 órakor nagypénteki Istentisztelet

Április 21-22-én Húsvéti Úrvacsorás Istentisztelet, második napon legátus szolgálatával

Május 30. 17.00-órákor Áldozócsütörtöki Istentisztelet

Június 9-10-én Pünködsdi Úrvacsorás Istentisztelet, második napon legátus szolgálatával

Július 1-5-ig Református Gyermektábor

A Református Egyházközség elérhetőségei: Cím: 2621 Verőce, Rákóczi út 41-43 - Telefon: 27-350-482 - E-mail: veroceref@citromail.hu - Internet: veroceref.parokia.hu -

A második félév tervezett programjai:

- január 28. félévi szülői értekezletek hete
  - február 1. felsős farsang
  - február 2. óvodás farsang + alsós farsang + bál (áthelyezett munkanap febr. 18.)
  - február 4. iskolai félévzáró tantestületi értekezlet
  - február 6. filharmónia koncert
  - február 25. óvodai nevelés nélküli nap
  - február 18. iskolai + óvodai szabadnap
  - február 19. iskolai + óvodai szabadnap
  - február 20. iskolai nevelés nélküli nap + óvodai szabadnap
  - február 21. iskolai nevelés nélküli nap
  - február 22. iskolai nevelés nélküli nap
  - február 25. Pitti Katalin előadása az iskolában
  - március 12. Gergely járás
  - március 14. iskolai ünnep, koszorúzás
  - március 27. filharmónia koncert
  - április 8. fogadóóra
  - április 17. Húsvéti csendes nap
  - április 18. iskolai tavaszi szünet első napja
  - április 23. iskolai tavaszi szünet utolsó napja
  - április 25.-26. kitűnők kirándulása
  - május 8.-9. papír és vasgyűjtés
  - május 10. iskolai jótékonyossági délután
  - május 22. országos idegennyelvi kompetenciamérés
  - május 25. gyermeknap (áthelyezett munkanap február 19.)
  - május 29. országos kompetenciamérés matematikából, magyar nyelvből
  - május 31. óvodai ballagás
  - június 3. iskolai kirándulási nap
  - június 4. 4. és 7. évfolyam kirándul
  - június 7. pünködsdi csendes nap
  - június 14. szünet előtti utolsó tanítási nap, szünet előtti óvoda utolsó nevelési nap
  - június 19. iskolai ballagás, bizonyítványosztás
  - június 24.-28. iskolai kézműves tábor
  - július 22. óvodai ügyeleti idő kezdete
- 2 iskolai nevelés nélküli nap időpontja még nem ismert, mert az a szakmai továbbképzéseket tartó előadóktól függ.

Fotók:

Fejérdy Áron
Ketykó István
Ladányi Károly
Major Frigyes
Óvónók
Szabó Károly

VERŐCEI HARANGSZÓ

A Verőcei Református Egyházközség és a Géza Fejedelem Református Általános Iskola, Óvoda és Bölcsőde lapja. Kiadja a Verőcei Református Egyházközség; 2621 Verőce, Rákóczi út 43. Felelős szerkesztő: Márkus Gábor - Lapszerkesztő: Szabó Károly - Szerkesztők: Ladányi Károly - Szanyó István - Szigeti-Benedek Sándorné
Ingyenes, időszaki kiadvány.

Készült 600 példányban.
Nyomdai munka:
Pannónia Nyomda Kft.